

*pieni juttu ennen kuin luet: dialogi on täyttä paskaa, pahoittelen, en ole ehtinyt korjata sitä vielä. kirjoitan tämän jossain 20 minuutissa.... Tapasin kerran yhden pojan samalla kun odotimme junaa. Poltimme tupakat ja sitten poika alkoi kertoa hänen päivästänsä. Se meni jotenkin näin... Kaikki lähti siitä kun nuori oppilas, 15-vuotta, kärsi kovasta, tuskallisesta päänsärystä luokassa. On matikantunti ja heidän matikanopettaja on myös luokan luokanvalvoja. Tunnin tehtävä oli valita 5 lukiota tai ammattikoulua, johon aikoo hakea. Wed Niatnuom kirjoitti kaikki viisi paikkaa, kaikki lukioita. Hän pyysi lupaa mennä vessaan, sillä häntä "oksetti". Opettaja vihaisesti sanoi "Mene sitten vaan". Wed laitti paperinsa taskuun, sillä ei halunnut muiden lukevan hänen, ehkä häntä hävetti, unohdin juuri tuon yksityiskohdan. No kumminkin, hän meni rappuset alas, hän ohittaa atk-luokan, jossa oppilaat tekevät tehtäviä ja opettaja sanelee jotain, mutta ketään ei kuuntele. Hän ei jää sen kummemmin kuuntelemaan, vaan jatkaa matkaansa. Vessojen edessä on pieni aula, josta saa kahvia, virvokkeita ja sellaista paskaa. Myös pari penkkiä, jossa istuu joukko oppilaita, kova äänisesti puhuvat ja nauravat. He ovat vuoden nuorempia kuin Wed, eikä hän tunne heistä ketään. Ikkunasta näkee iltapäivän auringon, joka ei tuo paljon lämpöä syksyiseen päivään. Aurinko on huijaus tässä tilanteessa, ulkona on kylmä, mutta näyttää kuin siellä olisi kuuma. Wed menee vessaan. Vessassa on kaksi koppia, joiden vieressä vain yksi pisuuari. Peili ja lavuaari ovat pisuaaria vastapäätä. Wed menee peilin/lavuaarin eteen ja ottaa taskustaan valkoisen pillerin. Ehkä vain särkylääke, en ole varma. Hän avaa lavuaarin, kylmää vettä alkaa tulla, johon Wed laittaa kätensä kuppi muotoon, heittäen vettä naamalleen. Hän syö pillerin ja nopeasti nappaa lisää vettä jonka hän juo kädestään. Samalla, poika tulee ulos vessasta, vessanpönttö vetää kovaäänisesti. Wed on nähnyt pojan aikaisemmin, ei sen kummemmin tunne poikaa. Poika on budipää, jäänyt kiinnikkiin pari kertaa. Hänellä on harmaa huppari jossa lukee "Lucid". Wed tuijottaa poikaa peilistä, kun poika ottaa pienen muovipussin taskustaan, joka on täynnä ruohoa. Poika tunnistaa Wedin, he tuijottavat peilistä toisiaan. "Olisko sul jotai paperii, Wed? Vessapaperi palaa liia nopeesti...", poika lausuu hitaasti ja heikosti. Wedillä on paperia taskussaan, hän tuntee sen koskevan häntä reiteen, rikkiäisestä taskustaan. Ilman sanoja, peiliä tuijottaen, Wed ojentaa paperin hänelle. Poika katsoo sitä hetken ja huomaa mikä sen on. "Eiks tä oo aika tärkeä lappu tai jotain..?", poika kysyy tietäen vastauksen. Kysyeinen lappu on pääsylippu lukioon. "Mitä se sua vittu haittaa?", Wed kärttyisästi sanoo "Laita se nyt palamaa ja anna mulleikki sauhut", Wed lopettaa. Poika kääri lapun tumman vihreään pilveensä ja sytyttää sen. Wed ei tee katsekontaktia pojan kanssa. Sauhujen jälkeen, Wed lähtee, jättäen pojan yksin vessaan. Ihmiset penkeiltä ovat poissa, kuin he eivät ikinä olleetkaan siinä. Sohvan on kuin uusi, siihen ei oltaisi koskettu ikinä. Wed menee ikkunan luo, josta vähän aikaa sitten näkyi auringon valo, nyt ei mitään. Ulkona on mustaa, ei pimeää, ei synkkää, pelkkää mustaa. Ikkunasta ei heijastu Wedin peilikuvaa, eikä mikään. Hämmentyneenä, Wed menee rappuset ylös. Joka toinen ovi on kiinni, joka toinen auki. Aukinaiset ovat tyhjiä. Toiset rappuset eikä vielääkään ääniä. Atk-luokka on ihmisistä tyhjä, vaikka tietokoneet ovat vielä päällä ja ohjelmat ovat vieläkin kesken. Reput joko lattialla tai tuolien selkänojassa. Mihin he ovat menneet? Wed miettii, mutta jatkaa matkaansa. Hänen luokkansa edestä kuuluu opettajan raivoiset jaarittelut jostain matikkaan liittyvästä. Wed ottaa syvää henkeä ja avaa oven, kuinka epäkohteliasta. Opettaja on ainoa ihminen luokassa, oppilaiden tuolit tyhjiä, reput lattialla tai tuolien selkänojassa. Matikan kirjat ja vihkot auki, kentä kuin tippunut satunnaisesti pulpeteille. Opettaja kuin puhuu luokalla, joka ei ole siellä. "Wed! Kirjoita tämä ylös! Tämä on tärkeää!", opettaja huutaa Wedin tyhjälle pulpettiin päin. Wed katsoo hetken. "Mä... mä oon täällä...", Wed sanoo hämmentyneesti ja hitaasti. Opettaja katsoo Wediä suoraan silmiin kauan, vihaisesti. Hänen silmänsä ovat täynnä katkeruutta ja vihaa.

"Vittu, takaisin paikkallesi!", opettaja huutaa. "Missä kaikki on?", Wed kysyy. "Mä annan sulle vielä yhden mahdollisuuden mennä takaisin paikkallesi, tai mä teen jotain josta sä et tuu tykkämään", opettaja uhkaavasti sanoo. "Mitä edes tapahtuu?", opettaja ei vastaa. "Vastaa perkele!" "Vitun narkkari paska... Mä vittu sanon mitä tapahtuu...", opettaja nopeasti alkaa kävellä Wediä kohti. Wed paiskaa oven kiinni ja juoksee pois. Hän ei kuule oven avausta eikä opettajaa enää. Kauaa Wed ei juokse. Hän pysähtyy ja katsoo taakseen. Käytävällä ei ole ketään, ei kuulu mitään. On jälleen hiljaista ja tyhjää. Wed alkaa vaeltaa koulussa, etsien jotain tai jotakuta. Muissa luokissa ei ole ketään ja joka toinen ovi on kiinni eikä saa auki. Wed kävelee ruokalaan, jonka pöydät ovat täynnä tarjottimia, joissa kesken jääneet ruuat odottavat mätänemistä. Rikkinäinen lasi lattialla, ehkä se korjataan pois siitä joskus. Sitten yht'äkkiä, Wed törmää. Hän kääntyy ja näkee tytön. Tyttö on seiskalla, kaksi vuotta nuorempi kuin Wed. Tyttö näyttää hämmentyneeltä, eksyneeltä, kuin pikkulapsi, joka unohdettiin leluosastolle supermarketissa. Tyttö on varmaankin pilvessä, ainakin niin Wed ajattelee. "Moi... Ketä sä oot?", Wed kysyy aikuismaisesti. "Mä... Mä oon.. Siis mun nimi on... Mun nimi on siis Annie", tyttö vastaa kömpelösti. "Mä oon Wed... Tiiäksä missä kaikki muut on?" Wed jatkaa kuulusteluaan. Annie ei kuitenkaan vastaan, hän nyökkää epätoivoisesti Wedille. Wed huokaa ja ottaa hänestä kiinni. "Tuu mun mukaan, etitää yhdes..", sitten he lähtevät tyhjästä ruokalasta. Wed ja Annie kävelevät takaisin 3 kerrokseen, jossa opettajien huone sijaitsee. Opettajan huoneesta kuuluu ääniä, kaksi vakavaa, miesten ääniä. Wed avaa oven. Sisällä, kaksi poliisia, joiden välisellä pöydällä on pussi ruohoa, keskustelevat vakavasti. Kun ovi avautuu, he molemmat kääntyvät heitä kohti. "Noh... Tulithan sitten. Laita se ovi vaan kiinni kuule", toinen poliiseista sanoo Wedille, kuin hän ei edes houmaa Annieta. Wed tottelee ja sulkee oven. "Olen etsivä Thomas Snodgrass ja partnerini on etsivä William Lee", Snodgrass kertoo. "Mitä tapahtuu?", Wed kysyy. "Mitä tapahtuu vai? Saatanan narkkari hintti! Sä joudut vankilaa. Sun elämä on pilalla.. Se on vaa oikee sul, ketä on pilallannu niin monen elämän.", Lee väkivaltaisesti sanoo. "Mitä? Mist muo syytetää? Mitä mä oon tehny?", Wed hämmentyneenä kysyy. "Voi saatana...", Lee ei usko sanaakaan mitä Wed koittaa selittää. Lee hyökkää häntä päin. Hän lyö häntä kerran kasvoihin, sitten Snodgrass ottaa hänet pois ja pitelee häntä. "Tollaset pitäis tappaa saatana!", Lee lisää hyökkäykseensä. "Rauhotu! Muista mitä tapahtu viimeks...", Snodgrass koittaa rauhoitellen kertoa. "Mitä vittua?! Mist mua syytetää?" "Huumeiden myymisestä...", Snodgrass kertoo rauhallisesti ja tietävästi. "Senkin huumeidiileri paska!", Lee huutaa Snodgrassin takaa. "Emmä oo mitää huumeitä myyny!" "Älä puhu paskaa poika! Meil on todisteita, sun kaapista löydettiin pari pussia marijuanaa ja meillä on silminnäkijöitä jotka on nähny ku sä myyt huumeita...", Snodgrass vakuuttavasti sanoo Wedille. "Haistakaa paska... Mä oon syytön...", Wed epätoivoisesti koittaa anella. Sitten Wed nappaa Annien ja syöksyy ovesta ja paiskaa sen kiinni. Wed lähtee juoksien karkuun, vetäen Annieta mukanaan. Oven avausta ei kuulu, muitakaan ääniä ei kuulu, ei edes Wedin jalkojen impaktia lattiaan, tai hänen raskasta hengitystään. Wed pysähtyy kulman taakse ja alkaa yskiä. Hän yskii kauan ja aggressiivisesti. Annie alkaa tutkia hänen taskujaan ja löytää valkoisen pillerin. Annie nappaa sen, samalla kun Wed jatkaa yskimistään. Annie syö sen nopeasti, Wed ei edes huomaa. Parin sekunnin jälkeen, Wedin yskiminen loppuu. Torakka on ilmestynyt hänen käteensä, hänen keuhkoistaan. Wed katsoo sitä hetken ja sitten puristaa sen kuolemaansa. Torakka leviää käteen. Wed pyyhkii kätensä valkoiseen seinään. "Mennääks kattoo mun luokkaa? Siel voi olla joku...", Annie ehdottaa. Wed ilman sanoja tai katsekontaktia, lähtee kävelemään Annien kanssa, hänen luokkaansa päin. Matkalla he eivät keskustele, ei sanaakaan. Hiljaisuus täyttää universumin, koulun värittömyys jatkuu ikuisuuden. Luokat

toistavat toisiian. Annien luokan edessä, he vain tuijottavat sitä ovea hetken. "No... Avaa ja kato sisään", Wed käskee. Annie avaa oven. Hänet kuin imaistaan sisään. Ovi paiskauuu itsestään kiinni. Paiskauksesta ei tule ääniä. Wed jää tuijottamaan ovea. Ajan päästä hän avaa oven. Sisällä, keskellä huonetta, jossa ei ole pulpettaja tai tuoleja, seisoo Annien vanhemmat ja Annie kuolleena, kyljellään, selkä ovea päin. Hänen vanhempansa itkevät hysteerisesti. Wed katsoo suu auki tapahtumaa. Sitten Annien isä huomaa Wedin ja lopettaa itkemisensä. "Sinä!", Annien isän sormi syyttävästi osuu Wediä. "Vitun likainen narkkari!" "Mut emmä... Emmä tehnyt mitään...", Wed koittaa selittää, jopa hän ei tiedä uskooko hän sanojaan. "Mä vittu tapan sut! Mä vittu viel tapan sut! Senkin murhaava narkkari hintti" Wed heittää oven kiinni ja shokissa kävelee takaperin ennen kuin kompastuu jonkun jalkaan. Wed kaatuu ja katsoo ylöspäin. Wedin isä seisoo pettyneenä hänen edessään. "Isä..?" "Miks sun piti tappaa se? Eiks pelkkä raikaus kelvannu?" "Mitä helvettiä sä selität isä?" "Sun elämä on pilalla.... Miten sä saatoit!" Isä potkaisee Wediä kylkeen. Wed nousee sen jälkeen, kävellen takaperin poispäin isästään. "Sä joudut vankilaan tälläsestä... Sun täytyy alkaa kunniottamaan meitä!" "Ketä? Mitäh?" "Sä et vaan opi poika..." Wed kääntyy nopeasti ja lähtee karkuun. Juoksee rappuset alas ja vessaan. Vessa on täysin pimeä, mutta Wed löytää kopin ja menee sinne. Koppissa palaa lamppu, joka on hieman likainen. Peilissä on sylkeä ja roskakori täynnä likaisia papereita. Wed tunnistaa yhden niistä. Yhden niistä papereista. Hän ottaa sen, siinä on 5 lukiota. Nimi kohdassa lukee: Amsterdam.